

„Dacă va vrea Domnul..”

Ca la orice început de an, cei mai mulți dintre noi ne facem planuri și liste: lucruri pe care vrem să le realizăm, locuri pe care intenționăm să le vizităm, bunuri pe care am vrea să le achiziționăm... Și nu este rău, însă înțeleptul ne atrage atenția că „*Planurile pe care le face inima atârnă de om, dar răspunsul pe care îl dă gura vine de la Domnul!*” (Proverbe 16.1).

Nu ar strica - ba chiar ne-ar fi de folos să luăm aminte la atenționarea aceasta - pentru că tot el, înțeleptul - ne spune un lucru pe care este foarte posibil să nu îl fi băgat de seamă în cursul vieții noastre, chiar dacă nu mai suntem de mult copii, și anume că „*Toate căile omului sunt curate în ochii lui, dar cel ce cercetează duhurile este Domnul!*” (Prov. 16.2). Și dacă vom sta puțin să reflectăm, trebuie să recunoaștem că aproape întotdeauna când ne-am propus ceva, ni s-a părut că este o idee strălucită, un plan bun care, cu siguranță, se va dovedi o binecuvântare pentru noi și pentru cei din jur...

Oare câți dintre noi ne-am întrebat care este voia lui Dumnezeu cu privire la ce ne-am propus și, mai mult, dacă inspirația noastră este de la Dumnezeu sau din firea noastră omenească și nu cumva are o altă sursă, păcătoasă?

Dincolo de faptul că niciunul dintre noi nu știe nici măcar ce ne va aduce ora următoare, cu atât mai mult ziua de mâine, săptămâna sau luna următoare - așa cum amintea și Iacov în capitolul 4 din epistola sa sobornicească - singura șansă ca lucrurile pe care intenționăm să le înfăptuim să devină realitate și să fie într-adevăr o binecuvântare pentru noi și cei din jurul nostru este să ne asigurăm că dorința inimii noastre este - dacă nu inspirată de Dumnezeu, măcar în acord cu voia lui „*cea bună plăcută și desăvârșită!*” (Romani 12.2).

Mai mult, să nu ne bazăm pe noi înșine, pe abilitățile sau pe resursele noastre limitate, ci pe atotputernicia și suveranitatea lui Dumnezeu și pe resursele Lui inepuizabile! Este soluția - simplă și la îndemâna oricui - care ne este arătată și de înțeleptul: „*Încredințează-ți lucrările în mâna Domnului și îți vor izbuti planurile!*” (Proverbe 16.3)

Biruința noastră este posibilă doar prin El, de aceea dacă eșuăm în planurile noastre este un semn sigur că nu l-am dat locul de cinste pe care Îl merita în inimile noastre! Căci de un lucru putem fi siguri: Dumnezeu ne vrea binele! „*Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace, și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde. Voi Mă veți chema și veți pleca; Mă veți ruga, și vă voi asculta. Mă veți căuta, și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima!*” (Ieremia 29:11-13). Și nu a fost o afirmație fără acoperire - așa cum sunt multele promisiuni pe care le fac unii politicieni în campania de dinaintea alegerilor -, ci una adevărată, materializată prin prin cel mai minunat dar pe care Dumnezeu putea să Îl facă omenirii păcătoase - Fiul Său preaiubit, Domnul Isus Hristos! Ce har glorios!

Căci toți cei care l-am acceptat ca Domn și Mântuitor personal am căpătat iertarea - prin jertfa Lui prețioasă de la Calvar - și înfierea, primind dreptul să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Noi Îi aparținem lui Dumnezeu, căci ne-a răscumpărat cu un preț uriaș și asta ne obligă să nu mai trăim oricum, ci cu responsabilitatea de a fi martori ai lui Hristos. Iar acest lucru nu este posibil decât prin puterea Duhului Sfânt, care ne va ajuta să nu mai trăim noi, ci Hristos (Galateni 2.20) dând la iveală în gândirea, vorbirea și purtarea noastră Roada sa binecuvântată: „*...dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor!*” (Galateni 5.22-23). Prezența acesteia în viața noastră ne va ajuta să facem planuri conforme cu voia lui Dumnezeu, care se vor materializa dacă vom zice cu smerenie: „*Dacă va vrea Domnul, vom trăi și vom face cutare sau cutare lucru!*” (Iacov 4.15).

Doamne, ajută-ne la aceasta! Amin!

DANIEL PURDEL,
Redactor - șef

EDITORIAL

Urări de Anul Nou

A mai trecut un an prin calendare
Dar și prin viața noastră a trecut
Cu clipe dulci și uneori amare,
Dar nu ne-ngrijorează anul care
Vine cu vâlul de necunoscut,

Căci Dumnezeu a fost dintotdeauna
La cârma bărcii și va fi mereu,
Chiar dacă valurile bat întruna.
Cum să mă sperie, atunci, furtuna
Când Cel ce e la cârmă-i Tatăl meu?

Nu știm ce-aduce anul care vine
Dar optimismul mi-e mpletit în crez
Căci Domnul este stâncă și tărie,
De-aceea-n mâna Lui, cu bucurie,
Iubindu-vă, acum vă-ncredințez.

La El cămărilor sunt veșnic pline
Din care toarnă binecuvântări,
La El găsim alin pentru suspine,
Și-n zbuciumul care adesea vine,
Răspuns la nerostite întrebări.

La El e pace și iubire sfântă,
La El e vindecare în dureri,
La El e bucuria care cântă,
Și tot ce Dumnezeu binecuvântă
Va odrăsli spre ceruri mângâieri.

Sunt multe, multe, sunt nenumărate...
Cerul e plin de binecuvântări
Și pentru voi eu le doresc pe toate,
Din mâna Celui care vrea și poate,
Într-un an nou pavat cu îndurări.

SIMION FELIX MARȚIAN